

ମେସର୍ସ ଷ୍ଟାର ଖାନ୍ନା (ଇଣ୍ଡିଆ) ଲିମିଟେଡ

ବନାମ

ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 25, 1996

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଏସ୍. ବି. ମଜମୁଦାର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିସ୍ତ୍ରୟ]

ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1894:

ଧାରାଗୁଡ଼ିକ 4 (1) ଏବଂ 16-ଅଧିଗ୍ରହଣ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ଆପଣ କରିବା ପାଇଁ କ୍ରେତାଙ୍କ ଅଧିକାର-
1.6.1976ରେ ପ୍ରକାଶିତ ଧାରା 4 (1) ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅଧିସୂଚନା-ଏହାପରେ ଭୂମିର ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ହସ୍ତାନ୍ତର-
3.7.1981ରେ କରାଯାଇଥିବା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣ-ଅଧିଗ୍ରହଣ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବିଷୟରେ ସେ ଅବଗତ ନଥିବା
ଆଧାରରେ, କ୍ରେତା 21.1.1994ରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଅଧିସୂଚନା
ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣକୁ ଆପଣ କରିଥିଲେ - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଖାରଜ କରିଛନ୍ତି - ଅପିଲ-
ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ପରେ ଜମିର ପୂର୍ବତନ ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ରାଜସ୍ୱ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନୁହେଁ, ଯଦି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣ ପାରିତ ହେବା ପରେ, ଜମିର
ଦଖଲ ପୂର୍ବରୁ ନିଆଯାଇଥିବା - ଆବେଦନକାରୀ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ଅତ୍ୟୁକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଏହା ପ୍ରକାଶିତ ହେବା
ପରେ କିଣିଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ କ୍ରେତାଙ୍କ ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଏକ ଅସିଦ୍ଧ ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଅଟେ - ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣ ଠାରୁ ବହୁତ କମ, କ୍ରେତାଙ୍କ
ଅଧିଗ୍ରହଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଆପଣ କରିବାର ଅଧିକାର ନାହିଁ - ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଆବେଦନକାରୀ ପକ୍ଷରେ ବିଳମ୍ବରେ
ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହେବା, ଅଧିସୂଚନା ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣର ବୈଧତାକୁ ଆପଣ କରିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ବଞ୍ଚିତ କରେ
/

କ୍ରେତର ବନ୍ଦେ ମ୍ୟୁନିସିପାଲ କର୍ପୋରେସନ୍ ବନାମ ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ଡେଭଲପମେଣ୍ଟ ଆଣ୍ଡ
ଇନଭେଷ୍ଟମେଣ୍ଟ କମ୍ପାନୀ ପ୍ରାଇଭେଟ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **JT (1986) 8 SC 16**; ଗୁରୁମୁଖ ସିଂ
ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, ବନାମ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ, **JT (1995) 8 SC 208**; ଖାଲ୍. ଏନ୍. ଗର୍ଗ ବନାମ ରାଜସ୍ଥାନ
ରାଜ୍ୟ, **[1996] 1 SCC 284**; ସ୍ନେହ ପ୍ରଭା ବନାମ ଯୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ, **[1996] 7 SCC 325** ଏବଂ ଯୁ. ପି.
ଜଳ ନିଗମ ଲକ୍ଷ୍ନୌ ଏହାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କ ଜରିଆରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ମେସର୍ସ କାଲରା ପ୍ରୋପର୍ଟିଜ୍ (ପି)
ଲିମିଟେଡ୍, ଲକ୍ଷ୍ନୌ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **[1996] 1 SCC 124**, ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇଥିଲା ।

ସ୍ୱାରାଜ୍ୟ (ଆଇ) ଲିମିଟେଡ ବନାମ ରାଜ୍ୟ

ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଭାଇଲାଲ୍ ଭାଇ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **AIR (1964) SC 1006**, ଅନୁସରଣ କରାଯାଇଥିଲା ।

ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥ ବୋଷ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **[1970] 1 SCC 84**; ମହୀଶୂର ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ନରସିଂହ ରାମ ନାୟକ, **AIR (1975) SC 2190**; ଅଫ୍ଟାବୁନ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଦିଲ୍ଲୀର ଉପ ରାଜ୍ୟପାଳ, **[1975] 4 SCC 285**; ମେସର୍ସ ଡିଲୋକଟାନ୍ ମୋଡିଟାନ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଏଚ. ବି. ମୁନ୍ସି, ବିକ୍ରୟ ଚିକିତ୍ସ ଆୟୁର, ବମ୍ବେ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, **AIR (1970) SC 898**; ତାମିଲନାଡୁ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଇତ୍ୟାଦି ବନାମ ଏଲ. କୃଷ୍ଣ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଇତ୍ୟାଦି, **JT (1995) 8 SC 1**; ଇଣ୍ଡୁଭମେଶ୍ୱର ଟ୍ରଷ୍ଟ, ଫରିଦକୋଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଜଗଜିତ ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **[1987] Supp. SCC 608**; ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ହରି ଓମ କୋଅପରେଟିଭ୍ ହାଉସ୍ ବିଲ୍ଡିଂ ସୋସାଇଟି ଲିମିଟେଡ, ଅମୃତସର, **[1987] Supp. SCC 687**; ମାର୍କେଟ କମିଟି, ହୋଡାଲ ବନାମ କୃଷ୍ଣ ମୁରାରି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **JT (1995) 8 SC 494** ଏବଂ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ ବନାମ ଦେଝାନ ସିଂ, **[1996] 7 SCC 394**, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ଦେଝାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା: ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ (ସି) ସଂଖ୍ୟା 20489/1996 ।

ଏଲ୍.ପି.ଏ.ସଂଖ୍ୟା 437/1996 ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ତା.25.4.96ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପି. ପି. ରାଓ, ଏସ୍. ଜନାନୀ, କେ. ଏଲ୍. ଗୁପ୍ତା ଏବଂ ଆର୍. ସି. ନାଗିୟା ।
ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରିଦିଆଯାଇଛି ।

ଏହି ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ, ଏଲ୍.ପି.ଏ.ସଂଖ୍ୟା 437/96 ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏପ୍ରିଲ 25, 1996 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି । ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1984 (ସଂକ୍ଷେପରେ, 'ଅଧିନିୟମ') ର ଧାରା 4 (1) ଅନ୍ତର୍ଗତ, ଅଧିସୂଚନା ଜୁନ୍ 1, 1976 ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6 ଅନ୍ତର୍ଗତ ଘୋଷଣା, 16 ଫେବୃଆରୀ 1977 ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଜୁଲାଇ 3, 1981 ତାରିଖରେ ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ବିଚାରାପେକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ଚୁଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ଆବେଦନକାରୀ, ଅଧିସୂଚନା, ଘୋଷଣା ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣକୁ ବେଆଇନ ବୋଲି ଆପଣ କରୁଛନ୍ତି, ଏହା ଯୁକ୍ତି କରନ୍ତି ଯେ, ଜାନୁଆରୀ 21, 1994 ରେ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାରେ

ଆବେଦନକାରୀ ମାର୍ଗରେ ଏହି ଅଧିକୃତ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହୋଇନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅବହେଳା ଆଧାରରେ ରିଟ୍ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା, ଶ୍ରୀ ପି. ପି. ରାଓ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କର ଅଧିଗ୍ରହଣ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନଥିଲା, ଅଧିଗ୍ରହଣ ବିଷୟରେ ଜାଣିବା ମାତ୍ରେ, ସେ ଅଧିଗ୍ରହଣ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ବୈଧତାକୁ ଆପଣି କରିଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ବାଦର କାରଣ ପ୍ରଦାନ କରେ । ସେ ଆହୁରି ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ, ରିଟ୍ ଆବେଦନକୁ ଅବହେଳା ଆଧାରରେ ଖାରଜ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ବରଂ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ବିଚାର କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ଯୁକ୍ତିରେ ଆମେ କୌଣସି ଦୃଢ଼ତା ପାଉନାହିଁ । ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ପରେ ଜମିର ପୂର୍ବତନ ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ରଣଭାର ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନୁହେଁ, ଯଦି ଅଧିକୃତ ପାରିତ ହେବା ପରେ, ଜମିର ଦଖଲ ପୂର୍ବରୁ ନିଆଯାଇଥିବ । ଧାରା 16 ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଜମି ରାଜ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ରଣଭାରରୁ ମୁକ୍ତ ଥିଲା । *ଗୁରମୁଖ ସିଂହ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ*, JT (1995) 8 SC 208 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ପରବର୍ତ୍ତୀ କ୍ରେତା ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରକାଶନ ଅଭାବରୁ ଅଧିଗ୍ରହଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ବୈଧତାକୁ ଆପଣି କରିବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି । *ୱା. ଏନ୍. ଗର୍ଗ ବନାମ ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ*, [1996] 1 SCC 284 ଏବଂ *ସ୍ପେସ ପ୍ରଭା ବନାମ ଯୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ*, [1996] 7 SCC 325 ମାମଲାରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ, ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ପରେ ଜମିର ପୂର୍ବତନ ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବା ସ୍ଵତ୍ତ୍ଵ ପରିବର୍ତ୍ତନ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର କିମ୍ବା ସେହି ହିତାଧିକାରୀଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରେ ନାହିଁ ଯାହାଙ୍କ ସୁବିଧା ପାଇଁ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । କ୍ରେତା କୌଣସି ବୈଧ ସ୍ଵତ୍ତ୍ଵ ହାସଲ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏପରିକି କ୍ରେତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ସ୍ଵତ୍ତ୍ଵର ଆଭାସ ମଧ୍ୟ ଅସିଦ୍ଧ ଥିଲା । ହିତାଧିକାରୀ, ରଣଭାରରୁ ମୁକ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି । *ୟୁ. ପି. ଜଳ ନିଗମ, ଲକ୍ଷ୍ନୌ ଏହାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କ ଜରିଆରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ମେସର୍ସ କାଲରା ପ୍ରୋପର୍ଟିଜ୍ (ପି) ଲିମିଟେଡ୍, ଲକ୍ଷ୍ନୌ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, [1996] 1 SCC 124, ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆହୁରି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ, ସମ୍ପତ୍ତିର କ୍ରେତା, ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ପରେ, ଅଧିସୂଚନାର ବୈଧତା କିମ୍ବା ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ଘୋଷଣା ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ପୂର୍ବରୁ ଜମି ଦଖଲ ନେବାରେ ଅନିୟମିତତାର ଆପଣି କରିବାର ଅଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ ଅଟନ୍ତି । ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଯିବାର ଅବହେଳା ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଏହି *ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଭାଇଲାଲ ଭାଇ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, AIR (1964) SC 1006 ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ନିରନ୍ତର ମତ ଗ୍ରହଣ କରିଆସୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ଏକ ସାମ୍ବିଧାନିକ ବିଚାରପୀଠ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ, ସାର୍ବଜନୀନ ପ୍ରୟୋଗର ଏକ ନିୟମ ସ୍ଥିର କରିବା ବାଞ୍ଛନୀୟ କିମ୍ବା ସମୀଚୀନ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଅଧିକୃତ ବିଳମ୍ବ

ସ୍ୱାରାଜ୍ୟ (ଆଇ) ଲିମିଟେଡ ବନାମ ରାଜ୍ୟ

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ, ପରମାଦେଶର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ ପ୍ରତିକାର, ଉତ୍ତପ୍ରେକ୍ଷଣ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରତିକାରରୁ, ବଞ୍ଚିତ କରେ । ସମାନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଶୃଙ୍ଖଳାରେ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହୋଇଥିଲା, ଯଥା, *ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥ ବୋଷ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, [1970] 1 SCC 84; *ମହୀଶୂର ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ନରସିଂହ ରାମ ନାୟକ*, AIR (1975) SC 2190; *ଅପ୍ପାଚୁନ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଦିଲ୍ଲୀର ଉପ ରାଜ୍ୟପାଳ*, [1975] 4 SCC 285; ମେସର୍ସ ଡିଲୋକଟାନ୍ ମୋତିଚାନ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଏଚ. ବି. ମୁନ୍ନି, ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଆୟୁକ୍ତ, ବମ୍ବେ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, AIR (1970) SC 898; *ତାମିଲନାଡୁ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଇତ୍ୟାଦି ବନାମ ଏଲ. କୃଷ୍ଣନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଇତ୍ୟାଦି*, JT (1995) 8 SC 1; *ଇଣ୍ଡୁଭମେଶ୍ୱ ଟ୍ରଷ୍ଟ, ଫରିଦକୋଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଜଗଜିତ ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, [1987] Supp. SCC 608; *ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ହରି ଓମ କୋଅପରେଟିଭ୍ ହାଉସ୍ ବିଲ୍ଡିଂ ସୋସାଇଟି ଲିମିଟେଡ, ଅମୃତସର*, [1987] Supp. SCC 687; *ମାର୍କେଟ କମିଟି, ହୋଡାଲ ବନାମ କୃଷ ମୁରାରି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, JT (1995) 8 SC 494 ଏବଂ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ ବନାମ ଦେଝାନ ସିଂ, [1996] 7 SCC 394, ଯେଉଁଥିରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ, ଅଧିଗ୍ରହଣ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନଥିଲେ । *ମ୍ୟୁନିସିପାଲ କର୍ପୋରେସନ୍ ଅଫ୍ ଗ୍ରେଟ୍ ବମ୍ବେ ବନାମ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଆଲ୍ ଡେଭଲପମେଣ୍ଟ ଆଣ୍ଡ ଇନଭେଷ୍ଟମେଣ୍ଟ କୋ. ପ୍ରାଇଭେଟ୍ ଲିମିଟେଡ ଆଣ୍ଡ ଅନ୍ୟମାନେ*, JT (1996) 8 SC 16ର ସଦ୍ୟତମ ରାୟରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ, ସମଗ୍ର ମାମଲା ଆଇନର ସମୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଲ୍ଡିଂରେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରକ୍ଷ ହେବେ, ତାଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଯେ, ଧାରା 4 (1) ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅଧିସୂଚନା, ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ଘୋଷଣା ଏବଂ ଧାରା 11 ଅନୁଯାୟୀ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଅଧିନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇବା ପାଇଁ, ଅବହେଳା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରିଦିଏ ।

ଏହି ମାମଲାରେ, ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟତାବେ, ଆବେଦନକାରୀ ଧାରା 4 (1) ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି କ୍ରୟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତେଣୁ, ଏହାର ସ୍ୱତ୍ୱ, ଏକ ଅସିଦ୍ଧ ସ୍ୱତ୍ୱ ଅଟେ । ଅଧିଗ୍ରହଣ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ, ଅଧିନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଠାରୁ ବହୁତ କମ ଆପତ୍ତି କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାବି ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ମାମଲା ଆଇନର ସବିଶେଷତାବେ ସମୀକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି । ହସ୍ତକ୍ଷେପ ନିମନ୍ତେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟରେ ଆମେ କୌଣସି ବେଆଇନତା ପାଇନାହିଁ ।

ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଛି ।

ଆର୍.ପି.

ଅପିଲ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ଥୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାଦ୍ବୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦକ :

ଶ୍ରୀ ଦୀପକ କୁମାର ସାହୁ,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ